

ಒಹಮತೇಕ ಇದೆ ನನ್ನ ಮುಟ್ಟಿ ಉಟಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾಂಸ ಮುಟ್ಟಿದ ನನಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥರೋಗಳೇ ಮೇನೊ ಹೊಸ್‌ ಅಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರಲ್ಲೂ ಸ್ವಿಡಿನ ಈ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ರೆಸ್ನೋರೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಾಹಾರವನ್ನು ನಿರಿಕ್ಷಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ, ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದ ಪ್ರಸ್ತುಕದ ಈ ಅಪರಿಚಿತ ಪುಟಗಳು ತೇರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಪರಿ ಈ ಸಂಚಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾರ್ಥಕರವಾಗಿತ್ತು. ಬಕಾರ್ ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಶುರುಮಾಡಿದಳು.

ಅವಳು ನಮ್ಮ ಗುಣಿತನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಿರಿಯ ವ್ಯಾದಿ. ಆಕೆಯ ತಾಯಿಯೂ ವ್ಯಾದಿ. ಅವರು ಮೂಲತಃ ಪಂಚಾಬಿನಿಂದ ಬಂದವರು. ಆದರೆ, ಬಕಾರ್ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವಳು. ಹಾಗಾಗಿ, ಹೊರಹಾಪ ಭಾರತೀಯಾಗಿದ್ದಾದರೂ ಮನಸ್ಸು ಬ್ರಿಟಿಷರಂತೆಯೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಹುಡುಗ ಇಂಟಿರಿಯರ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ಹೇಸರು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದ ನೆನಪು.

ಹುಡುಗಿ ಮತ್ತು ಹುಡುಗನ ಕುಟುಂಬಗಳು ಧಾರ್ಮಿಕ ದ್ವೇಷದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅವರ ಮದುವೆಗೆ ಒಬ್ಬಿಗೆ ನಿರ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಕಾರ್ ಎಲ್ಲರನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಅವನೋಡನೆ 'ಲಿಮಿಗ್-ಟುಗೆರ್' ಅಂತ ಬಿದಾರ ವರ್ಷ ಕಳೆದಿದ್ದಳು. ಕೆಲಸ, ಹೊಸ ಮನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಓಡಾಟ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಹಷನ್ ಬಕಾರ್‌ನನ್ನು ನಿರಾಶೆಗೊಳಿಸಿದ್ದು. ಅವರು ಜಗತ್ವಾದಿದ್ದರು.

ಅವಳು ಗಭರ್ ಧರಿಸಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಷನ್ ಸಂಬಂಧಧಿಂದ ವಿಮುವಿನಾಗತೊಡಗಿದ್ದು. ಬಕಾರ್‌ಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ವಾಂತಿ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಮುದ್ದಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಬಕಾರ್ ವಾಂತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹಷನ್‌ಗೂ ವಾಂತಿ ಶುರುವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ದರಿಂದ ಮೂಡಿದ ತಕ್ಷಾರೂಗಳಿಂದ ಬಕಾರ್ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಡಿದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಬಕಾರ್‌ ಮನೆಯವರು ತಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿ ಅವಳ ಗಭರ್‌ವನ್ನು ಇಂದಿದ್ದರು. ಅತ್ಯ ಹಷನ್‌ನ ಮನೆಯವರು ಕೂಡ ಒಡೆದ ಈ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಜಗ್ಗಿ ಎಳೆದು ತುಂಡಿಸಿದ್ದರು.

ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಒಂದುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅಗಿಂದಿರು ನಮಗ್ಗಾಗಿಗೂ ಸುಳಿವು ಕೂಡ ಸಿಗದಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದ್ದ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯೂ, ಮರುಕೂಪು ಬ್ರತ್ತಿಗೆ ಮೂಡಿದ್ದವು. ಶುರುವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಹೊಸ ಬದುಕು ಅವಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹತಾತ್ಮನೆ ತಿರುವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಅಗಿಗೆ ಅವಳ ರಚಾ ತಗೋಳುತ್ತಿದ್ದಾದು, ನಾಪತ್ರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾದು, ಅವಳ ಅಮ್ಮ ಅವಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಹಂಡು ವಿಶ್ವಿದಾಯಲಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಈಗ ಧಬ್ಬನ ಕಾರಣ ಹೊಯಿಯೊಡಿಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಹರಿಯಿತು. ಯಾರೂ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಯಾರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತೇಮಾನ ಹೇಳುವ ಅಭವಾ ಕೇಳಿದ ಕಾರಣ ಆ ಸಂಜೆ ಸಭ್ಯವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯಿತು.

ಆದರೆ, ಅವಳಿಯೆ ನನಗೆ ತವರಿನ ಸಹಾಯವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಗಂಡನೋಡನೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಒಂದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅವಮಾನಿಸಿದೆ ಉಟ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಪರದೇಶವೇ ನನ್ನ ತವರಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನದು ಅವಳಿಯೇ ಇಷ್ಟುಂದಿ ಬದುಕು ಅನ್ನಿಸಿ ಮೌನವಾಗಿದ್ದೆ.

ಗಡಿಯಾರದ ಉಟನೆಯ ರಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಗುತ್ತಿದ್ದ ಸರದಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಅಬ್ಬುಲ್ ಅಜೇಜ್ ತನ್ನ ಕಥೆ ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತು. ಸುಖಿದ ಸುಪ್ತಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದಿರಬಹುದಾದ ಅಬ್ಬುಲ್ ಅಜೇಜ್‌ನ ಬದುಕನಲ್ಲಿ ಕವ್ಯಗಳಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಎಲ್ಲ ರಕ್ಖಿಗಳೂ ಅವನೆಡೆ ತಿರುಗಿದವು.

ಇರಾಕೆನ ಅಬ್ಬುಲ್ ಅಜೇಜ್ ನಮಲ್ಲಿದ್ದ ಅತ್ಯಂತ ಸಿರಿವಂತ. ಅವನ ಕಾರು ಕೋಟಿಗೂ ಹೇಳಿಸಿದೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ತೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆ, ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಉಟ ಎಲ್ಲವೂ ಅವನ ಬಿರಾಮು ಜೀವನವನ್ನು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಷನ್‌ನ್ನಿ.